

93

RECTOR
ACADEMIAE VITEMBERGENSIS,
JOHANNES
Deutschmann/

SS. THEOL. DOCT. ET PROF. PUBL.
FACULT. SUAE SENIOR, ET ALUMN.
ELECT. EPHORUS,

CIVIBUS ACADEMICIS
S. P. D.

RECTOR

H St terris exorta salus, mirabile dicē dictu;
 Ipsa Dei soboles, & pignus amabile
 matris,
 Aequa Deo virtus, cari genitorum i-
 mago,

In gremio casto tenera cervice recumbit.
 Cui specus, & parvae placuere mapalia Bethlesthes,
 Et casa vilis humi, sub tecto paupere cunae, ie,
 Hunc coeli Dominum capiunt, quem non con capit
 orbis.

Immisti superis, pastorum turba vagorum, m,
 Plaudunt, & gratum cantu testantur amorem. em.
 Ecce fugat noctis Natus virtute labores,
 Dum lux una potest densas arcere tenebras, as,
 Innumerasque faces alto demittit ab axe
 Lumen inextinctum, media sub nocte videndendum.
 Coelestes adsunt genii, Regemq; salutant, ;
 Et sancto laetum modulantur gutture carmarmen;
 Agmina coelituum paeana canentibus addundunt,
 C Custo-

Custodesque sui conjungunt gaudia coetus;
Pars calamos inflant, pars assa voce loqvuntur:
VIRGO DEUM PEPERIT, NON LAESA VIR-
GINIS ALVO.

Natus homo Deus est, humano corpore tectus,
Ut posset diram terris avertere pestem
Coelica progenies, divina ab origine splendor.
Ergo rumpuntur veterum simulacra Deorum,
Velaque delubris, & pulvinaria templis
Dissiliunt, statuaeque cadunt; thesaurique fatiscunt,
Et praefaga silent priscorum oracula vatum,
Celsaque per nostros surgunt miracula montes.
Terra stupet, Furiaeque tremunt, Plutoque remugit,
Impatiens fortis, nostroque infensus honori,
Quod Deus ex coelo miserum delapsus in orbem,
Tartara confudit, populis terrisque superbum,
Humanumque genus sua dudum funera plangens
Eripuit victor, reparata libertate,
Ac ruptis Erebi vinclis, formidine solvit
Dejectas culpa mentes, vitioque revinctas,
Et clausum nobis bonitate recludit Olympum,
Mortis & imperium nascens evertit & Orci.
O magni natalis honos, quo reddita cunctis
Vita, dat effuso nobis sua gaudia fonte,

Qvan.

Quando Pater Nati natos aeternus adoptat, t,
Prostratisq; sinus offert, & viscera pandit,
Et levat oppressos pretiosi corporis aura,
Surgimus, & superant venti pia vota secundi; li;
Provehimur celeres, portum laeti q; tuemur.
Ergo ades, o dilecte Deo, tibi castra ministrant, rant,
Aethere collucent ignes, fervire parati,
Quaque patet totus pedibus se subjicit Orbis, is,
Cujus ab adventu repetunt solatia tristes,
Solanturq; suas moesti longo ordine curas,
Atque novum novo venerantur fidere Sidus, dus,
Quod se deseruit, miseris servaret ut umbras. ras.
Quapropter gratae ferinus munuscula mentis, ntis,
Mirantes merito mirandi pondus amoris,
Quo veniam cunctis ultro poscentibus offert, fert,
Condonatq; libens noxas & crimina cunctis. is.
Tanta est in fonti, tantoq; est gratia Nato,
Quantam vix coeli possint celebrare phalanges nges.
Nos ad adoratas laeti procedimus aras,
Dona sacerdoti dantes cum pectore sancto: :o:
Vos pariter, *Cives*, largas attollite dextras,
Dives opum Deus est, ac ditat dona ferentes. es.
Exulet impietas, ingratus desinat error.

P. P. in Vigilia Nativit. Christi. A. cIo Ioc XCII. CII.

